

PROGRAMA 2019

EXPOSICIONS

Edifici Meier

► CHRISTIAN MARCLAY: COMPOSICIONS

Roda premsa: 11 d'abril

Inauguració: 11 d'abril

Dates: del 12 d'abril al 24 de setembre del 2019

Comissària: Tanya Barson, conservadora en cap, MACBA

Aquesta exposició –la primera en més d'una dècada que es dedica, dins l'Estat espanyol, a l'artista suís-americà Christian Marclay (n. 1955), actualment establert a Londres– presentarà una tria d'obres centrada en les seves composicions sòniques, des de partitures gràfiques fins a videoinstal·lacions. Marclay és autor d'un ampli corpus que explora la relació entre el so i la visió, en especial les múltiples maneres en què el so es pot manifestar visualment. Com ha dit el mateix artista, «la música travessa gairebé tot el que faig.»

Christian Marclay Manga Scroll SEP 2010 Lithographic hand scroll 16 x 787 1/2 in. (40.6 x 2,000.3 cm)
© the artist. Photo © USF Graphicstudio (Will Lytch) Courtesy White Cube

L'exposició examinarà l'obra de Marclay a través de la seva dedicació a la composició, entesa com un ordenament de sons en el temps i l'espai, però també

com a composició visual. Cadascuna de les obres exposades és un exemple de la manera en què Marclay aborda la creació d'una composició, i de com això es relaciona amb altres aspectes del seu treball com l'ús de les tècniques d'apropiació i muntatge, a més del seu compromís amb la performance i la seva tendència a buscar la participació i col·laboració del públic.

Christian Marclay, *Video Quartet*, 2002. Four-channel DVD projection with sound
Duration: 14 minutes 30 seconds Overall dimensions: 96 x 480 in. (243.8 x 1219.2 cm) 4 screens, each:
96 x 120 in. (243.8 x 304.8 cm) © the artist. Photo © Stephen White Courtesy White Cube

Tot i que la producció de Marclay inclou vídeo, escultura, enregistrament sonor i performance, així com obres textuais, partitures musicals, collages i obra gràfica, aquesta exposició presentarà un seguit de les seves instal·lacions audiovisuals més recents, al costat d'una selecció de peces més primerenques. Entre les grans obres en vídeo que es podran veure, cal destacar l'extraordinària *Video Quartet* (2002), una composició audiovisual en quatre pantalles realitzada a partir de fragments de pel·lícules, i la instal·lació immersiva *Surround Sounds* (2014-2015), que constitueix potser el clímax de la seva investigació sobre l'onomatopeia. També cal esmentar diverses partitures gràfiques, com la projecció de diapositives *Zoom Zoom* (2007-2015) i *Manga Scroll* (2010), una partitura vocal enrotllada de 20 metres de longitud, així com la instal·lació interactiva *Chalkboard* (2010), que convida el públic a escriure en una pissarra amb un pentagrama a escala arquitectònica, una partitura que després és interpretada per músics en una sèrie de concerts organitzats durant l'exposició.

L'exposició aborda la vessant compositiva de Marclay a través dels seus vincles amb la cultura popular i els mitjans de comunicació de masses, així com l'exploració que du a terme de les tecnologies tradicionals i digitals i les seves qualitats materials. En aquest sentit, la mostra se centrarà en la manera de compondre l'artista, que fa un ús interdisciplinari de l'apropiació, el muntatge, el *remixing* i la improvisació, pràctiques que en si mateixes excedeixen els límits entre el camp experimental i el popular.

D'una banda, l'obra de Marclay es pot situar en relació amb l'avantguarda i les tradicions experimentals a través dels llegats estètics del dadaisme, Marcel Duchamp, Jean Tinguely, John Cage, Fluxus i el happening; i de l'altra, es vincula amb la cultura popular a través de la seva implicació en manifestacions com el punk rock, els còmics, les fanzines, el cinema i aspectes diversos de les subcultures underground. Malgrat que Marclay s'ha interessat per algunes figures rellevants de les avantguardes històriques com Edvard Munch o Duchamp, també ha establert un diàleg amb artistes contemporanis dels diversos àmbits que ha travessat amb la seva obra, com el director de cinema Bruce Conner, l'artista de performance Laurie Anderson i el músic John Zorn, així com la banda Sonic Youth, entre molts d'altres. Al començament de la seva carrera va treballar en el camp de la performance experimental, on va tenir un paper destacat en el desenvolupament del *turntablisme* (l'ús de taules de discos o plats giradiscos per crear composicions, especialment a partir de mescles i manipulació del so) i la seva relació amb la *plunderfonia* (que indica el potencial compositiu del collage i/o *sampling* sonor); Marclay va arribar a ser-ne un practicant destacat.

El fet que l'exposició es presenti al MACBA de Barcelona també és significatiu perquè la ciutat té forts vincles amb el món de la música experimental. El mateix Marclay coneix bé Barcelona per les seves experiències en l'escena musical, i aquest paisatge musical també es reflectirà en l'exposició a través d'un programa de performances.

► Territoris indefinits: Reflexions sobre el postcolonialisme

Roda premsa: 16 de maig

Inauguració: 16 de maig

Dates: del 17 de maig al 20 d'octubre del 2019

Comissariada per: Hiuwai Chu, curadora, MACBA

L'abril de 1955, els representants de 29 països asiàtics i africans, la majoria dels quals acabaven d'accedir a la independència, es van reunir en una conferència a Bandung, Indonèsia, per defensar interessos comuns respecte a la sobirania nacional, la descolonització, l'antiimperialisme i el desenvolupament econòmic. La conferència internacional per establir noves aliances geopolítiques representava el 54 % de la població mundial d'aquell moment i va marcar un punt d'inflexió en l'ordre polític postcolonial. D'aquella trobada en va emergir el Moviment de Països No-alineats (MNOAL), format per nacions que compartien aquella ideologia i evitaven la bipolaritat de la Guerra Freda, i també el terme «Tercer Món».

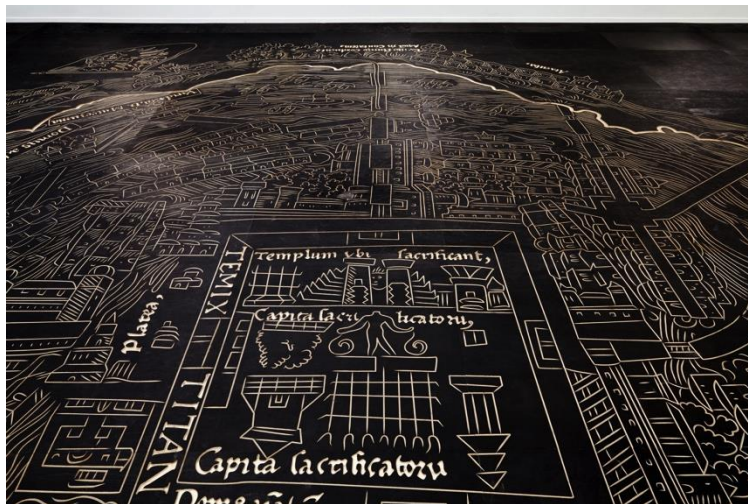

Naeem_Mohaiemen_Two_Meetings_and_a_Funeral_©_Michael_Nast

La peça central de l'exposició és la pel·lícula de Naeem Mohaiemen (n. 1969) *Two Meetings and a Funeral* (2017), que entreteixeix meticulosament imatges d'arxiu i noves

filmacions amb la narració de l'historiador Vijay Prashad (n. 1967) per reflexionar sobre l'impuls i la solidaritat de les ideologies d'esquerra del MNOAL i posar al descobert les complexitats que en van determinar el fracàs.

D'altres obres exposades, remuntant-se més enllà d'aquest moment històric, aborden l'empremta de la repressió i la desposseïció colonial, així com els procediments mitjançant els quals les potències imperials han exercit el control a través d'estructures epistèmiques com la cartografia política i la llengua. A través de l'obra d'artistes provinents de geografies i diàspores diverses, l'exposició també assenjala els reptes de la independència i la condició postcolonial. Tal com va advertir el primer president d'Indonèsia, Ahmed Sukarno (1901-1970), en el discurs d'obertura a la Conferència de Bandung, «el colonialisme també té la seva variant moderna, en forma de control econòmic, control intel·lectual... És un enemic hàbil i determinat, i apareix disfressat de moltes maneres.»

Mariana Castillo Deball, *Nuremberg Map of Tenochtitlan* 2013,
Wood and ink, Overall dimensions variable

Els artistes inclosos en l'exposició són: Maria Thereza Alves, Lothar Baumgarten, Black Audio Film Collective, Mariana Castillo Deball, Sandra Gamarra, Jeffrey Gibson, Kapwani Kiwanga, Naeem Mohaiemen, Daniela Ortiz, The Otolith Group, Pala Pothupitiye, Superflex, Munem Wasif i Dana Whabira.

► Charlotte Posenenske: Work in Progress

Roda premsa: 16 d'octubre

Inauguració: 17 d'octubre

Dates: del 18 d'octubre del 2019 al 8 de març del 2020

Comissariada per: Jessica Morgan, Nathalie de Gunzburg (directora, Dia Art Foundation) i Alexis Lowry (conservadora associada, Dia Art Foundation)

Charlotte Posenenske: Work in Progress aprofundeix en la pràctica d'aquesta artista alemanya entre els anys 1956 i 1968, un breu però intens període en què es va dedicar a la creació artística. Posenenske (1930-1985) va néixer com a Charlotte Mayer a Wiesbaden, Alemanya, en el si d'una família jueva. Va estudiar a l'Acadèmia Estatal de Belles Arts de Stuttgart amb Willi Baumeister, que la va introduir en el moviment modern i el constructivisme soviètic.

Charlotte Posenenske, *Vierantrohre (Square Tube)*, Series D, 1967-2018, installation view, Haus Konstruktiv, Zürich, 2010. © Estate of Charlotte Posenenske. Photo: Dr. Burkhard Brunn, Frankfurt am Main. Courtesy Estate of Charlotte Posenenske and Mehdi Chouakri, Berlin

L'obra de Posenenske oscil·la entre el minimalisme i el conceptualisme, l'art participatiu i la performance, la pràctica social i la crítica institucional. L'exposició reuneix els seus primers dibuixos i pintures, els seus relleus d'alumini, i les seves últimes i conegudes escultures modulares. També s'hi inclouen els prototips originals d'aquestes escultures modulares, així com elements de nova fabricació.

Utilitzant materials de construcció, la repetició seriada i la fabricació industrial, Posenenske va desenvolupar una forma de minimalisme de producció massiva que responia a les preocupacions socials i econòmiques de la seva època, evitant el mercat de l'art i rebutjant les jerarquies formals i culturals convencionals. Les seves escultures modulares permetien al «consumidor» –comissari d'exposició, espectador o propietari– decidir i canviar la configuració de la instal·lació segons les seves preferències, cosa que suposava renunciar a una part de l'autoria de l'artista i obrir l'obra als altres. En una declaració de principis en forma de manifest que va publicar a *Art International* el 1968, Posenenske afirmava: «Les coses que faig són canviables, tan senzilles com puc, reproduïbles. Són components d'un espai perquè són com elements de construcció, es poden redistribuir sempre en noves combinacions o posicions, i d'aquesta manera alteren l'espai. Aquestes alteracions corresponen al consumidor, que participa així, una vegada i una altra, en el procés de creació.»

Square Tubes: Series D (1967/2010) a l'exposició "Sota la superfície", Museu d'Art Contemporani de Barcelona, 2017. Foto: La Fotogràfica

Aquesta obertura es reflectia també en el fet que Posenenske pretenia que les seves obres fossin replicables i no les restringia a una edició limitada. A més, dinamitava l'imperatiu econòmic del mercat de l'art posant-les a la venda al preu

del cost material. Segons ella, «l'art és una mercaderia de contemporaneïtat transitòria [...] Em costa molt d'acceptar que l'art no pugui aportar res per solucionar els problemes socials que ens constrenyen.» El 1968, decebuda amb els límits de l'art, Posenenske va abandonar la seva carrera artística per dedicar-se a la sociologia, un camp on es va especialitzar en l'estudi del treball i la producció industrial.

Tot i que Posenenske va mantenir una intensa activitat expositiva durant els anys en què va treballar com a artista –juntament amb col·legues com Hanne Darboven, Donald Judd i Sol LeWitt–, la seva contribució al discurs del minimalisme i el conceptualisme continua sent molt desconeguda. Aquesta retrospectiva constitueix l'exploració més minuciosa de l'obra de Posenenske que s'ha fet des de la seva mort i recupera el llegat de l'artista com una veu crítica i clarivalent en el món de l'art contemporani.

L'exposició, la primera gran mostra monogràfica dedicada a l'artista alemanya a l'Estat espanyol, es podrà veure al MACBA del 18 d'octubre de 2019 al 8 de març del 2020, després de presentar-se al Dia:Beacon de Nova York (8 de març – 9 de setembre de 2019). Després del seu pas pel MACBA itinerarà per altres museus europeus: el Kunstsammlung Nordrhein-Westfalen Düsseldorf (4 d'abril – 2 d'agost de 2020) i el Mudam Luxembourg – Musée d'Art Moderne Grand-Duc Jean (2 d'octubre de 2020 – 10 de gener de 2021).

► TAKIS

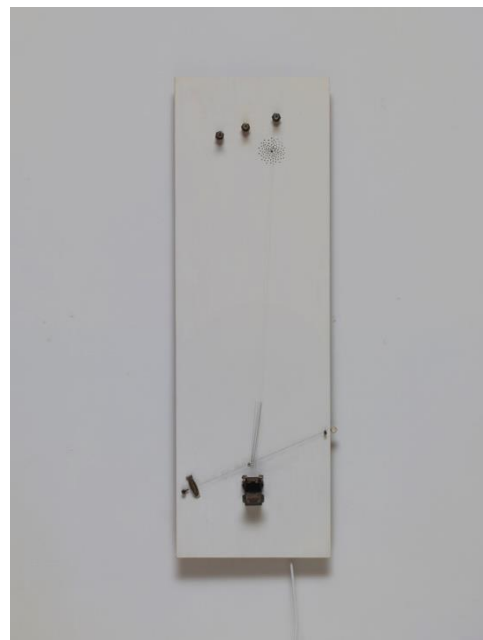
Roda premsa: 20 de novembre

Inauguració: 21 de novembre

Dates: del 22 de novembre del 2019 al 19 d'abril del 2020

Comissariada per: Guy Brett (crític i comissari independent), Michael Wellen (conservador d'art internacional, Tate) i Teresa Grandas (curadora, MACBA)

L'artista grec Takis (Panagiotis Vassilakis) va ser pioner en la creació de noves formes artístiques utilitzant el magnetisme, la llum i el so. Takis va néixer a Atenes –ciutat on viu actualment– el 1925, però la seva carrera artística es va desenvolupar a París, Londres i Nova York, a més d'Atenes, entre 1950 i 1970. Aquesta exposició serà la primera mostra individual de l'artista a Barcelona.

1. *Oedipus and Antigone*, Ferro, 1953, 119 cm Col·lecció particular, Londres
2. *Electro-Magnetic Musical*, 1966, Iman, eléctricoiman, agulla, bugies, amplificador, metal i fusta 125 x 40 cm Col·lecció particular, Londres

Al llarg de setanta anys de carrera, Takis ha creat algunes de les obres més innovadores i potents –a més de lúdiques– de l'art del segle XX, amb les quals ha reinventat els formats de la pintura, l'escultura i la música en relació amb l'energia. Takis va ser un dels pioners de l'art experimental més avançat de la dècada dels seixanta; en concret, la seva obra posava en relació la investigació artística amb la científica i la filosòfica. Encara que les seves primeres escultures feien referència explícita a la cultura clàssica grega, aviat va començar a innovar incorporant forces naturals –sobretot el magnetisme, la llum i l'electricitat– a les seves escultures i pintures, així com a les performances. De manera semblant, va passar de la figuració a una obra que s'apropava més a l'abstracció experimental.

Telumière 4, 1963-1964

Ferro i làmpada de mercuri 109 x 30 x 30 cm. Col·lecció particular, Londres

Entre les principals contribucions de Takis, destaquen les escultures anomenades *Signals*, inspirades en part en els senyals ferroviaris i que sovint incorporen llums intermitents, i les escultures telemagnètiques, que va iniciar a principis dels cinquanta i va exposar per primera vegada a la Galerie Iris Clert de París. Aquestes escultures consisteixen en objectes metàl·lics suspesos en l'espai gràcies a un sistema d'imants. El 1964, l'obra de Takis va inspirar el nom de la radical galeria Signals de Londres; el 1968 va ser un dels primers artistes convidats al Center for Advanced Visual Studies, fundat per György Kepes al MIT;

i el 1969, el fet que retirés una de les seves obres del MoMA de Nova York va catalitzar la creació del grup activista Art Workers Coalition (AWC). So, llum i energia electromagnètica són els principals elements d'un ric llenguatge personal, que es presenta a través d'una selecció de les obres més significatives de la seva trajectòria.

Aquesta exposició posa en relleu la poètica essencial i la bellesa de l'univers electromagnètic explorat per un artista que pretenia descobrir a l'espectador el poder de les forces invisibles que animen el món. Takis va fer servir residus industrials i tecnologies científiques en la seva obra, que va imbuir d'un sentit existencial. Al llarg de la seva carrera, i com ja s'ha esmentat més amunt, va produir les escultures semblants a antenes denominades *Signals*, que es podrien definir com artefactes que rebessin i transmetessin missatges a mons llunyans, esdeveniments còsmics, i aparells musicals que fan servir imants, l'electricitat i la participació del visitant per generar sons. Aquestes invencions van reportar a Takis l'admiració de l'avantguarda internacional, des dels poetes de la generació beat americana fins a artistes com Marcel Duchamp.

Al MACBA, el públic hi trobarà boscos de *Signals*, obres que incorporen dials recuperats d'avions i objectes magnètics inspirats pel radar. L'estrèpit dels *Musicales* de Takis, la instal·lació mòbil *Silver Musical Sphere* i el seu *Gong* completaran la presentació. L'exposició a Barcelona també incorpora una secció documental referida a la relació de Takis amb la galeria *Signals* i la publicació homònima, així com amb el MIT, l'AWC i d'altres espais, galeries i grups radicals de l'època.

Exposició organitzada per la Tate Modern en col·laboració amb el MACBA Museu d'Art Contemporani i el Museum of Cycladic Art, Atenes.

► Col·lecció MACBA 2019

Noves incorporacions durant 2019

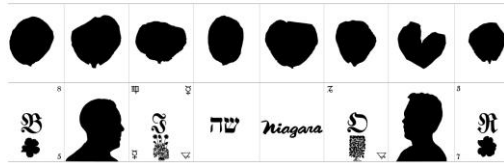
Comissariada per: Equip MACBA

La Col·lecció MACBA ha canviat la seva forma de presentació: ara adopta un marc cronològic i es concep com una mostra contínua, però no estàtica. El visitant que vingui al MACBA sempre hi trobarà una presentació de la Col·lecció, però l'animarem a tornar perquè hi anirem introduint canvis i així tindrà l'oportunitat de veure i familiaritzar-se amb altres obres del fons i descobrir noves lectures proposades.

Els límits cronològics que s'han escollit per a aquesta presentació són el 1929, com a data d'inici, fins al present. La tria de l'any 1929 respon al fet que Barcelona encetava aleshores la seva clara aspiració a la internacionalització, tal com demostra l'Exposició Internacional d'aquell any. A partir d'aquesta data, el recorregut de l'exposició desgrana una successió de moments significatius definits en la cronologia que l'acompanya. La Col·lecció ocupa la totalitat de la planta primera del museu.

Muntadas, *On Subjectivity*, 1978. Col·lecció MACBA. Fundació MACBA
© Muntadas, VEGAP, Barcelona, 2019 Foto: Rocco Ricci

Roberto Obregón, *Proyecto Niágara I (Jota Be y Erre O)*, 1993. Col·lecció MACBA. Fundació MACBA. Dipòsit Brondesbury Holdings Ltd. © Roberto Obregón, 2019

Els primers canvis d'obres previstos es duran a terme uns mesos després de la inauguració de la presentació, durant el 2019. A la dècada dels setanta s'hi incorporarà la instal·lació *On Subjectivity* (1978) d'**Antoni Muntadas**, una anàlisi dels mecanismes subjectius que intervenen en la descodificació dels missatges dels mitjans de comunicació. La sala dels noranta incorporarà l'obra de l'artista veneçolà **Roberto Obregón** *Niágara* (1993), que mostra un univers de símbols metafòrics que ens acosten a la seva crònica vital. A la Torre s'hi podrà veure l'obra en vídeo *Un pechiche para Benkos* (2017) de l'artista colombià **Marcos Ávila Forero**, que explora els llegats colonials centrant-se en l'esclavitud a través d'un tambor que es feia servir com una forma de comunicació codificada.

Marcos Ávila-Forero, *Un pechiche para Benkos*. Col·lecció MACBA. Fundació MACBA © Marcos Avila Forero, 2019

► ITINERÀNCIES 2019

-Després del seu pas pel MACBA, l'exposició individual de Domènec ***Ni aquí ni enlloc*** viatjarà a **Filipines, a l'Ateneo Art Gallery de Manila**, del 17 de febrer al 19 de maig del 2019, gràcies a la col·laboració de l'Institut Ramon Llull i l'Ambaixada d'Espanya a Filipines.

-L'exposició ***Farsa i artifici***, dedicada a l'artista Melanie Smith, visitarà el **MUAC de Ciutat de Mèxic i el Museo Amparo de Puebla**, del 25 de maig al 6 d'octubre de 2019.

-L'exposició ***Jaume Plensa*** es podrà veure a la capital russa, al **Moscow Museum of Modern Art**, del 8 de juliol al 22 de setembre de 2019, i al **Museum of Modern Art a Bakú, Azerbaidjan**, a partir del 28 d'octubre de 2019.

-***Poesia Brossa*** viatja fins a la ciutat de **Buenos Aires**, on a partir del mes de juliol es presentarà al **Museo Nacional de Bellas Artes**, amb el suport d'Acción Cultural Española i l'Institut Ramon Llull.

-***Entusiasme. El repte i l'obstinació en la Col·lecció MACBA*** visitarà **Sant Cugat del Vallès, Terrassa i Vic** durant l'any 2019, gràcies a l'acord de col·laboració amb la Diputació de Barcelona.

EXPOSICIONS

Centre d'Estudis i Documentació

► UNA ARXIVA DEL DIY

Inauguració: 27 d'abril

Dates: del 27 d'abril al 10 de setembre del 2019

Comissària: Gelen Geletón

UNA ARCHIVA DEL DIY

Imatge: Gelen Geletón

Una arxiva del DIY (Do It Yourself) és un arxiu d'edicions de col·lectius, associacions i grups autogestionats feministes i/o queer entorn de la relació entre música y dibuix. Arrenca amb la influència de les Riot Grrrl, un moviment feminista activista que sorgeix als anys noranta a Olympia (EUA) i de la seva traducció aquí (un «aquí» difícil de definir, però que embarca els llocs on ha tingut lloc la seva creació, entre Mèxic i Espanya). *Una arxiva del DIY* és també una investigació que va adoptar la forma de tesi doctoral de María Ángeles Alcántara Sánchez (Gelen Geletón).

El projecte participa d'un activisme/artivisme acadèmic que, des de la pràctica artística, proposa un «fer conscient» mitjançant l'exercici de «fer arxiva» amb l'ús de l'autoedició i l'autogestió com a punt de partida.

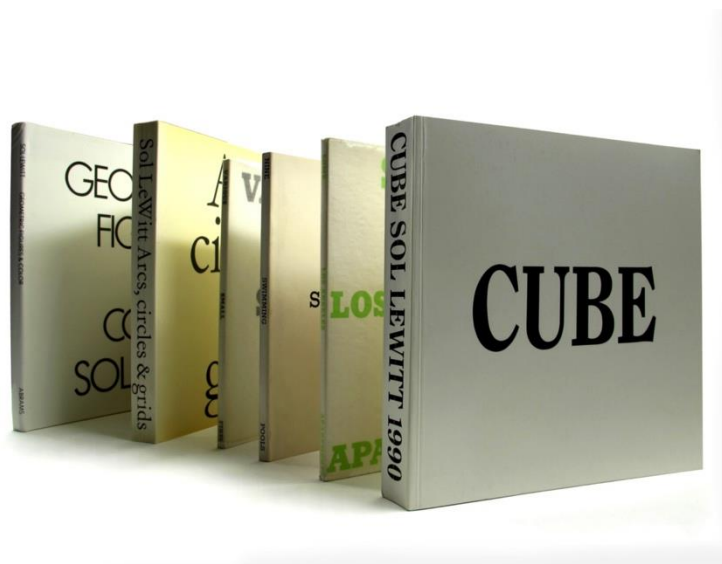
L'exposició es planteja com un espai d'experimentació per pensar en la manera d'exposar fanzins des de la producció de diversos dispositius que generin minifanzinoteques (des de la cyborgrrrlteca fins al planter zapatista). Com no podia ser altrament, el projecte constitueix l'obertura a la col·lectivitat d'un arxiu personal.

► MOSTREIG #3

Inauguració: 20 de setembre

Dates: del 20 de setembre del 2019 a gener del 2020 (data per determinar)

Comissària: Estel Fabregat

Imatge Lidia Parera

Dins de la sèrie *Mostreig*, el Centre d'Estudis i Documentació presentarà una mostra per treure a la llum la col·lecció de llibres d'artista del museu. L'Arxiu del MACBA conserva més de nou mil publicacions d'artista, entre llibres, opuscles, revistes i altres formats. Partint de la idea del llibre com a obra d'art, la mostra explora les enormes possibilitats que té aquest format encara poc conegut entre el públic general.

La seqüència que es genera en el moviment de girar les pàgines, la disposició dels elements dins de la pàgina i l'ús del llibre com a espai expositiu alternatiu als circuits comercials són alguns dels aspectes que es tractaran en aquesta ocasió. En contraposició, s'exposaran publicacions que subverteixen el funcionament habitual del llibre o que posen en dubte la manera en què l'espectador o lector s'acosta a l'obra. Es presentaran treballs de James Lee Byars, Mariana Castillo Deball, Agnes Denes, Sol LeWitt, Edward Ruscha, Seth Siegelaub i Lawrence Weiner, entre d'altres.

PUBLICACIONS i MACBA BOOKS

L'exposició de l'artista **Jaume Plensa** (Barcelona, 1955) planteja un recorregut per l'obra d'un dels escultors catalans amb més projecció internacional. El catàleg inclou un reportatge fotogràfic de l'exposició a les sales del MACBA, un escrit del mateix artista i els textos del comissari de l'exposició i director del MACBA, Ferran Barenblit; de la comissària britànica Clare Lilley; de l'escriptora i crítica d'art Catherine Millet, i del compositor contemporani Hèctor Parra.

L'obra de l'artista suís-americà **Christian Marclay** (1955), afincat a Londres, s'ha centrat essencialment a investigar les maneres en què el so es manifesta visualment. El catàleg que acompanyarà l'exposició vol contribuir a aportar un nou punt de vista. S'hi inclouran textos de la crítica de cinema Erika Balsom, de l'escriptor Tom McCarthy i de la comissària de l'exposició al MACBA, Tanya Barson.

La retrospectiva itinerant de **Charlotte Posenenske** (Wiesbaden, 1930 – Frankfurt, 1985) organitzada pel Dia:Beacon s'acompanyarà d'un catàleg de l'exposició, coeditat amb el MACBA en la seva versió en castellà. La intenció és investigar i recontextualitzar les aportacions de l'artista que han passat desapercebudes fins ara en el discurs de l'art minimalista i conceptual. Hi escriuen Alexis Lowry, comissària associada del Dia; Jessica Morgan, directora del Dia; Catherine Wood, comissària de la Tate; Isabelle Malz, comissària de la Kunstsammlung de Rin del Nord-Westfàlia; l'acadèmic Daniel Spaulding, i l'artista Rita McBride. El llibre també inclou una cronologia il·lustrada en profunditat i diverses vistes de les instal·lacions del Dia:Beacon.

La Tate dedica una publicació a l'artista grec **Takis** (Atenes, 1925), editada per Guy Brett i Michael Wellen, que introduirà en anglès per primera vegada aquesta figura clau de l'underground cultural i l'avantguarda europea de postguerra. El MACBA n'editarà la versió en castellà. S'hi inclouen nous textos i una selecció de fonts per contextualitzar-ne la influència en l'art contemporani des dels anys seixanta. En el llibre també s'hi podran trobar cites i fragments de diverses veus, des d'artistes fins a poetes beat i persones pròximes a Takis.

Melanie Smith. Farsa y artificio és la publicació que recull l'exposició organitzada pel MACBA juntament amb el MUAC Museo Universitario Arte Contemporáneo, UNAM, Ciutat de Mèxic, i el Museo Amparo, Puebla, Mèxic; la més àmplia que mai s'ha organitzat a Europa sobre el treball d'aquesta artista difícil de classificar que va néixer al Regne Unit (Poole, 1965), però que ha desenvolupat la seva carrera en l'escena artística mexicana des dels anys noranta. El llibre inclou també un assaig de la comissària de l'exposició Tanya Barson, una entrevista del comissari en cap del MUAC Cuauhtémoc Medina a l'artista, i un assaig de la professora d'Història de l'Art de la Universitat de Connecticut, Robin Adèle Greeley.

D'altra banda, el **MACBA** va iniciar el 2018, juntament amb l'editorial **Arcàdia**, la col·lecció **et al.**, que neix de la necessitat que té el museu de fer públiques les reflexions que s'hi treballen en forma de debats, conferències, seminaris, etc. El tercer títol d'aquesta col·lecció, previst per al 2019, és **Comunismos por venir**, amb textos de Jordi Dean, Athena Athanasiou, María Eugenia Rodríguez Palop, César Rendueles, Anselm Jappe, Marcelo Expósito, Jaime Vindel i un pròleg de Pablo Martínez. En el 2019 es preveu que se'n publicaran dos títols més (encara pendents de determinar).

 FOTOS aquí www.macba.cat/press/temporada2019

■ **MÉS INFORMACIÓ** A macba.cat i @MACBA_Barcelona
■ **MACBA:** Plaça dels Àngels, 1, 08001 Barcelona,

■ **HORARIS:** dilluns, dimecres, dijous i divendres d'11 a 19.30 h dissabtes de 10 a 20 h; diumenges i festius de 10 a 15 h; dimarts no festius, tancat.

■ **ENTRADA VÀLIDA DURANT UN MES**

Segueix-nos a:

Premsa MACBA 934 813 356 / 934 814 717 press@macba.cat